

βάστησαν μὲ τὸν κύρ Στέφανο Ἰωάννου Μουστάκη κ(αὶ) κάνουν τὴν παρὸν ἀλλαξία.

Κ(αὶ) δώνει ὁ π(α)πα-κύρ Ἀντώνης τὸ ἄνωθεν περβόλι, ἤγουν τὰ τρία τε-
τάρτια ποὺ

ἔχει, ὡς ἄνωθεν λέμεν, γῆς-δέδρα, νὰ τὸ ἔχη ἀπὸ τὴν σήμερο νὰ τὸ κάμη
ὡς θέλει κ(αὶ)

10 βούλεται. Δώνει κ(αὶ) ὁ Στέφανος τοῦ π(α)πα-κύρ Ἀντώνη ζῶα καματερὰ
εἴκοσι – ἥτοι ρ. 20,

τὰ ὅποια ζῶα νὰ εἶναι στὴν ἐξουσία τοῦ ἀφέντη π(α)πᾶ νὰ τὰ πράξη ὡς
θέλει κ(αὶ) βούλε-

ται ποιήσει, μὴν ἠμπορώντας ὁ εἷς πὲρ τοῦ ἄλλου ντως νὰ γυρεύση κανέ-
να δικαί-

ωμα ἀλλὰ νὰ ἔχη ὁ Στέφανος τὸ χωράφι εἰς στὸ εἰρηνικὸ ζάπτι κ(αὶ) πο-
σέσιον·

ὁμοίως κ(αὶ) ὁ ἀφέντης π(α)πᾶς τὰ ζῶα μὴν ἠμπορώντας νὰ ἐνοχλήσῃ εἷς
πὲρ τοῦ ἄλλου.

15 τως ἀλλὰ νὰ στέκη ἡ ἀλλαξία ντως αἰώνως ἡμετέρετη ὑποσχόμενοι νὰ δι-
αφεδεύων(ται) εἷς πὲρ τοῦ ἄλλου. Ἐξ ὧν τὰ ἀνω γεγραμμένα ἔμειναν
στερεῖται κ(αὶ)

ἀναπαμένοι στερεώνοντας τὴν παρον. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ μέ-
σο ντ-

ως γρόσια δέκα. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκαδολίσας νὰ τὰ ζημιουῖται κ(αὶ) ἡ
παρὸν ν-

ὰ μένη βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος στερεώνοντάς στὴν κ(αὶ) μὲ τὴν ὑπογρα-
φή ντως κ(αὶ)

20 μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

Ἡαντωνις αρονις Σ εργο κ(αὶ) δεβεονο τὴν παρον:—

Σ φανος μουστακι Σ εργο κε δε(βε)ονο

— Ἡα Σ αματις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν —

Σ εφανος ἱερεύς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό· ὡς ανοθεν:—

192 (φ. 92r [95])

Εἰκονικὴ πώληση χωραφιοῦ σὲ ἐξόφληση χρέους 1761, Ὀκτωβρίου 21

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Ἀντώνη Πέρου ὁ Ἰωάν-
νης Γεώργη Κατερίνη πουλεῖ στὰ ὀρφανὰ τῆς μακαρίτισσας Κατερίνας τοῦ ποτὲ

Ἀποστολῇ Βασιλάκη (Σοφία καὶ Εὐδοκία) μία πάρτη χωράφι στὸν Ἅγιο Θεόδωρο στ' Ἀπλίκι (λεγόμενο στοῦ Ραῖση) γιὰ 10 γρόσια, ποὺ χρωστοῦσε μὲ ὁμολογία στὴν μητέρα των. Ὡς ἀνήλικα τὰ ἀντιπροσωπεύει ἡ γιαγιά των Κυριακή. Ἡ «ἀνηλογία» ὀρίζεται στὰ 5 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1761 – Ὀκτωβρίῳ – 21–
 = Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας ὁ Ἰωάννης Γεώργη Κατερίνη κ(αὶ)
 λέγει πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ
 εὐρίσκεται ἀπὸ γονικό ντου μίαν πάρτη χωράφι στὸ ποδέσιον Ἀπλικίου
 κάτω στὸν Ἅγιον
 Θεόδωρο λεγόμενο στοῦ Ραῖση κ(αὶ) θέλει δεληματικὸς ὁ ἄνωθεν Ἰωάν-
 νης κ(αὶ) πουλεῖ το κ(αὶ) ξεπουλεῖ το
 5 τῶν ὀρφανῶ τῆς μακαρίτισσας Κατερίνας ποτὲ Ἀποστολῇ Βασιλάκη, Σο-
 φίας κ(αὶ) Εὐδοκίας, διὰ
 γρόσια δέκα, ἥτοι ρ. 10, τὰ ὁποῖα τὰ ἀνέθεν τῆς μακαρίτισσας τῆς μη-
 τέρας τῶν γε. ὁμολογία·
 κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο ἐκδύνεται κ(αὶ) ἀπὸκαύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ
 καθε ντὸν δέκα κ(αὶ) ἐν-
 δύνει το εἰς τὰ ἀνωθεν ὀρφανῶ κ(αὶ) ἀπὸκαύνεται ἡ ὁμολογία ντου κ(αὶ) πὰ
 τὸ πράξουν ὡς θέλουν κ(αὶ) βούλ-
 ουνται, πουρκίσουν-χαρίσουν κ(αὶ) πὺς βούλονται ποιήσουν, ὡσὰν καλῇ
 ντως ἀγορά, φαίνοντας πρό-
 10 σωπον ἢ λαλά ντως ἢ Κυριακὴ ὑποσχόμενος νὰ διαφεδεύῃ εἰς κάθε ἐνά-
 ντιον ποὺ ἥ-
 θελεν τύχει εἰς αὐτὸ μὴν ἡμπορώντας τινὰς ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος νὰ τὰ διασεί-
 ση ἀλλὰ νὰ τὸ ἔ-
 <ἔ>χουν εἰς στὸ εἰρηνικὸ ζάπτι κ(αὶ) ποσέσιο. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμέ-
 να μένουν τὰ μέρη στ-
 ερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλο-
 γία εἰς στὸ μέσο ντως γρό-
 σια πέντε. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται κ(αὶ) ἢ παρὸν νὰ
 μένη σταθερά, βεβαία (κ(αὶ))
 15 ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες
 εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς
 – Ἡά 5 αμάτις αρονις μαρ(τιρας) αντόνις πέρου μαρτιρας ὡς ἀνοθεν – υπο
 χιρος εμε Ἡα 5 αματι
 5 ἔφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

